



Refik Arslan ÖZTÜRK

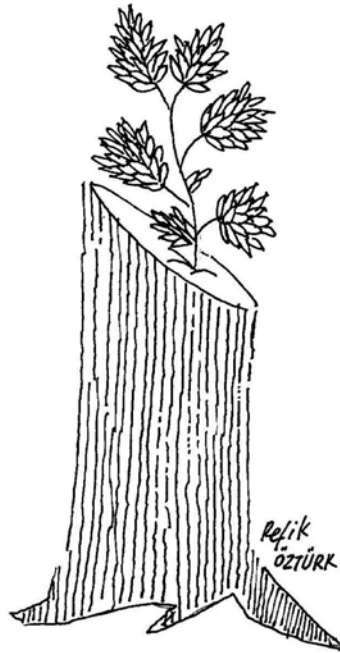
Merkez Vslisi

Büyüyen Küçük Bilecik Masalı

Dergimizin önceki sayısının 30 sayfasında Bilecik ile ilgili yazılan her satırın, her kelimenin ve her fotoğraf karesinin gönlümdeki hatırı çok yüksek olmuştur. Zira o satırlarda son yıllardaki çaba ve çalışmalarla kentin kimliğine derinlik kazandırılmıştı. Dile kolay Soğut Kaymakamı olduğum yıllarla birlikte 12 yıl Bilecik İl'ine hizmetim olmuştu. "Dağlarında açan çiçekten bile haberim olurdu sanki". "Bilecikliyim" denildiğinde "Bursa Bilecik mi" diye karşılık bulurdunuz. "Bilecik Valisiyim" denildiğinde bile aynı sorunun muhatabı olduğumu hatırlarım.

Osmanlı Devletinin kurulduğu, Kurtuluş savaşında "Makûs" talihimizin değiştiği bir yerdi Bilecik. Bu yüzden incindiğinizi hissettiğiniz Vilayetin tanınması ve tanıtılması için afiş, broşür, kitap yerine farklı yöntemler uygulanmalıydı.

Yaşanmış muhteşem tarihinin izlerini ve hatıralarını taşıyan eserleri



ihya ve imar ederek yola çıkılmıyordu. Bu işler parayla pulla değil, Vakıflar Genel Müdürlüğü ile Kültür Bakanlığını beklemeden anonim bir çalışmayla yapılmalıydı. Tüm bütün il ve ilçeler emeğini, sevgisini, hürmetini ortaya koymalıydı.

Koydular da. Söğüt'de Ertuğrul Bey Gazi'nin türbesi ve çevresi dışında ki her tarihi mekan viran haldeydi.

Mesleğimizin değerlilerinden biri olan Turan Tan'ı Söğüt Kaymakamı olduğu yıllardaki çalışmalarını yad etmeyi vefa borcu bilirim. Harman Köydeki Mihail Gazi'nin mezarının yeri bile kaybolmak üzereydi. Sır Hoca Köyündeki Sır Hoca'nın, Kızıl Saray köyündeki Kara Teke'nin Doruk Köyündeki Kamuran Bey'in türbesi de aynı durumdaydı. Küre Köyünün yüce bir tepesinde yatan Dursun Fakih'in türbesi ise ha yıkıldı ha yıkılacaktı.

Bozüyük'deki Kumral Abdal'ın Bilecik deki Şeyh Edebalı'nın türbesinin halini ve ahvalini ne siz sorun nede ben söyleyeyim. Tonlarca taş toprak, parke ve bordür binlerce askerin, binlerce öğrencinin, gönüllü polis, bekçinin, din görevlisinin, memurun sırtında taşındı. 8 Yıl sürdü bu çalışmalar. Kart-postal, çiçek ve fidan satışları çalışmaların mali kaynağıydı. Bir köşeye yerleştirdiğimiz "sandıktan kumbaranın" içerisinden çıkan 10-15 liranın bereketi hiç bitmezdi tükenmezdi. Üstelik o mü-



tevazi paralar sorumluluğumuza sorumluluk katıyor, vebal yük-lüyordu. Kimisi tuğla-çimento, kimisi demir veriyordu. Ustalarda "paranız olursa verin, olmazsa emeğimiz kurban olsun" derdi

Başbakanımız Süleyman Demirel di. Bugün başbakanımız olan Recep Tayyip Erdoğan İstanbul'un, Melih Gökçe Ankara'nın, Burhan Özfatura İzmir'in belediye Başkanıydı. " Her bir şeyi yapmışsınız bize bir görev düşmeyecek mi " diye haber saldılar. Parke,bordür,çiçeklikler geldi ki parayla güç yetmez, mimarları, mühendisleri,ustaları da gönderdiler üstelik. Bir ömre sığabilecek işler 8 yılda sığdırıldı. 5-6 Trilyon Liraya yapamayacağınız işler gazetelerin dergilerin sayfalarına sığmaz oldu. Okuyan geldi. Gelen yüzler bin oldu, binler yüzbin oldu. Şehre sunulan bu hizmete duyulan saygı, o saygıyla edinilen dualar Bilecik Şehrine de bolluk bereket getirdi. Kuruş kuruş toplanan paralarla kurulan 5 tane organize sanayi bölgeleri insanlara "iş ve aş" oldu ve o yıllarda Bilecik Vilayetinin kalkınma hızı Kocaeli'den sonra 2.sıraya geldi. Kalkınma hızı tam % 17. Bu yüzden dergimizin arka kapağı bana gurur verdi.

Önümüzdeki aylarda emekli olurken Bilecik Şehrini iyiliklerle yad ediyor, ona çok uzun yıllar hizmet etme şansını bana veren devle-time yüksek saygılarımla teşekkür ediyorum.

Soğut Kaymakamı olduğum yıllarla birlikte 12 yıl Bilecik İline hizmetim olmuştu.

"Dağlarında açan çiçekten bile haberim olurdu sanki".

" Bilecikliyim " denildiğinde

"Bursa Bilecik mi "diye karşılık bulurdunuz. "Bilecik

Valisiyim" denildiğinde bile

aynı sorunun muhatabı

olduğumu hatırlarım.

